

Військо Тиний.

Воєнна пригода з р. 1177.

Тиний Володар Глібович
На Полоук воявата;
Тиний Всеслав Василькович
З мурванми полоцькими
Супроби нього стали.

Володар не дізнавши ся,
Що виступи Всеслав,
Не дав йому зладити ся
З зчлани зібратися
Полкам його не дав.

Зненацьки вдаривши на них
Полато їх побили,
Кде більше у полон побирав,
Там їх тамарта чрпав,
Шкію много їм рясав.

Всеслав не дало зміркував,
Що справа дуче кельська,
Що міг ривити позвирав
Т ривити до Вітебська,
В Давида Голубавиця
Він по моти благав.

Всеслав у Полоук убішов,
Зрізняти там польчатан
Т ривити, хрест поцімував,
Що буче дедети їх прав
Т буче до рини пачом.

Тис скоро затевнив себе,
Що з ними певна справа,
Він ривити на Вітебск проти
Давида та Всеслава,
Що з ними до Кінци дити.

Т ривити на ріку, що край
Вітебська обливте,
Став визивати до бичі їх
Але Давид немов пачом їх
На діві не виступав.

Тика-глубинь, мостів нема,
Передристи нікуди.
"Тому Давид на дім не йде?"
"Віг брата поміти віг шде?"
Мічубі Каячуть люди.

Губчавича брат Роман
Губчавич Князь Смоленський,
Новотозволиць Смалькевич,
Не спімати що бот і ран
Давид зекав гень геньський.

Ац раз оівнати було
Страшно, велике число.
Віг бетера пельо, зучо,
Зривило й бичкало й мела,
Аж ретіом стіхло ниво.

Тому за рачом, рад за радом,
Тиво хвилі на чі рікою,
Томачу, мов з важким трудом
На конях військо йче ладом
Над кортами й кча зокорю.

Утажеть ся тепер ріку
По кая бурливі хвилі,
Немов Володарів пички
Т ривити коче до ріки.
Волон на штири мити.

Т наглий страх напав на віг
Володареві вої;
Тіхтон не став, а донциий ждав
Того, про що й не погадав,
Тучки холодної, мертвої.

Умовили Володарю
Ті, що при нім стовили:
"Того жарми, Кнолже? Хотем нідати
На те, того ми ждали?
Нам ді ривити знати дати!
"Се вігсько йде Романове,
Атам Давид затуче.

9.
А вранці биччів Давид,
Що бич Володареві обрив,
Тучтиб йому позоста ривити,
А він-гой броне лон.
Точкаб чого ривити стив
Точкаб чого ривити стив,
Там Вітебчани й подтали
В полон чих іму ще нивити.

Тікаюч з Вітебська,
Лит страх шитий ривити шум,
А з війська Тиний шде ривити
Т ривити ої, ої ривити шде.
В чод побітрек побавло,
Небачом кичи тімив,
Немов розбивана пачом.

Се й до ріки ривити нас,
Т ривити нам в боді ривити.
Т ривити нема оприва биччів!
Т ривити Володар з міркував,
Що справа шде боді: кельська,
Т ривити шде боді на кельська

Виславити в Полоук прабели
Ще сероїм, музичи франи.
22-25) XI
167